

BIBLIOTEKA

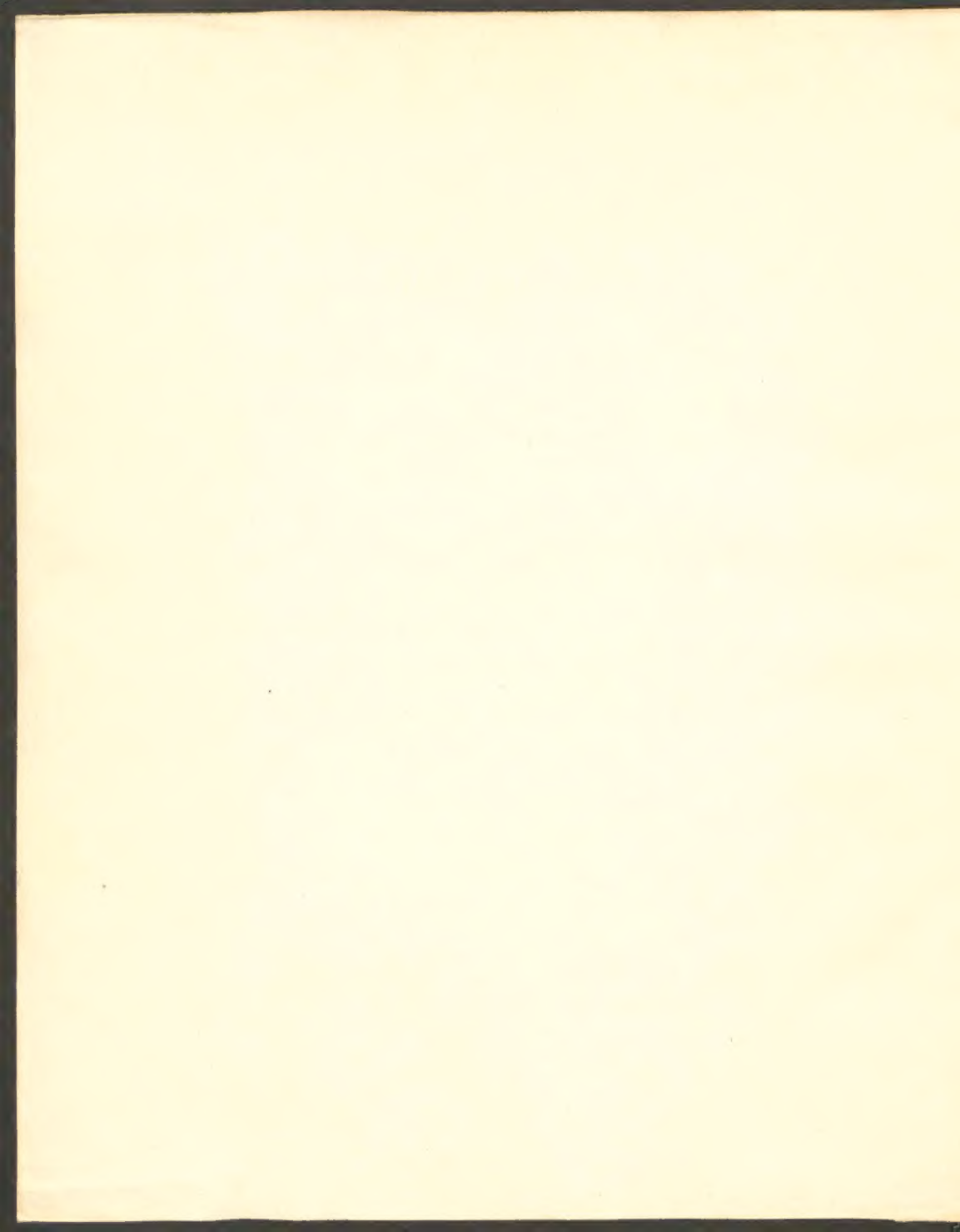
Zakł. Nar. Im. Ossolińskich

XVII

3.526

SPECVLVM MORTIS;

to iest/

Zwierciadło Śmierci:

albo/

Snu y Śmierci porównanie: w Kazaniu
pogrzebnym/

Nad Ciała w Paniu zmarłych;

Wielmożnego P. le^o Mści,

Panā IANA, z Dąbrowice. FIRLEIA,

Dzierżawce Szmidynskiego;

X

Iey Mści Pánicy ZOPHIEY, z Sienice,

FIRLEIOWEY; Małżonkow:

W Głubach/ w Kościele przedłożone/

PRZEZ

X. KRZYSZTOFFA PANDŁOWSKIEGO;

A. D. 1645. Die 15. Maj.

Ela. 26. 20,

Jdź ludu moy/ wniós do Egiptu swoich/ á zámkní
drzwí twóje zá soba; stryí sie ná málweśko chwíle/ áż
przemínie rozgniewáme.

W BARANOWIE Druk: Gerzy Twardomejski A. D. 1645.

Wielmożnemu Pánu,

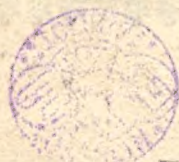
IEGO Mái Pánu ANDRZEIOWI, z Dabrowice, FIR-
LEIOWI, Kąsiellánowi Belskiemu, &c. swemu M. P.
y Pátronowi.

IEGO Mái Pánu ANDRZEIOWI, z Dabrowice,
FIRLEIOWI; Dzierżawcy Szmidyrskiemu, &c.
IEGO Mái Pánu PIOTROWI, na Sienicy, BOR-
KOWSKIEMU, &c.

Swym wielce Máiwym Pánom/ y Dobrodzieltom:
X. Krzyżtöff Pandłowski,

2 Cor. 13. 24. Láski Pána nášego Jezusá Christusá/ y miło-
ści Bożej/ y społeczności Duchá S. wiernie życzy.

O Zdobną y umiastną stárożytnosć/ **MM. MM.**
Pánowie/ pátárac zte nitatis, samazq; perpetuas
cupidine, kunsztowne inuentie sa oie nád groby lus-
dži zmártých zostawiałá; y albo Rozánym/ y Sijolkos-
wym kwieciem/ nágrobkí potrzásalá; albo mogúy po-
grzebne známenitymi structurámi zdobulá. To Lwy, to
conterfesy dzíwne; to Alábástry y Marmury sličné/ po-
grobach stawialá; y tákimi Memoríálami cubícula cor-
porum examinatorum pstrzyłá/ y zdobulá. Sárdanáa
pálus Brol Affryński/ dal byi odláć postawę cśłowieczó/
która rece złożone/ y do kláskania zgotowane máiac/ ná
grobie iego stálá. Absálem Brolewicz Izraelští; Erexe-
rat sibi titulum, wystáwíl sobie stup/ ktory iest w dol-
nie Brolewstey; bo n. owil; Niemam Syna; Jednák zo-
stáwio pámtarkę Imienia iego. Wnázwał on stup umie-
nem swóim/ ktory zowa; miáscie Absálemowe/ áż do
dzisiejszego dnia. Tymże křtástem y Symon Máchabers-
27. 28. 29. cżył/ Herman y Kiože dydowski/ nád grobem Wycá swe-
go/ y

Przedmowa.

go/ y Bráć swoich zbudował Pyramide/ á słup wysoke
zściosanego kámenia wystáwiony/ a ná nim záwiesił
zbroie/ y orszá wojenne; á ná wierzchu odrysował okraty.
Ná grobki tákie ná pámiatke wieczná wystáwiali sobie
Synowie ludzcy/ áby ich słáwnie wspominały y potom-
ne wieki.

Chwala ia te powázne Concepty stárożytności. Bo
præmium virtutis est immortalitas nominis. Nagroda Aug. Epi-
cnoty iest Imienia nieśmiertelność. A cnota/ iesli insey stol. 18.
odpláty w tym wieku nie odnosi/ zá odwaga swois/ y
odpráws rzeczy trudnych/ przy lásce Bożey. (Ktora do-
bry uczynek każdy/ Káždemu obficie nádgrádzá/) słusnie
má mieć godná pochwalá/ dánins nieśmiertelności. O to
któ nie dba Perditus est: iuż zgináł táki: mowi Seneká.
Kto záś w niej korzyšta/ stárá sie; Placere vivus, lau-
dari mortuus: Aby sie podobáł żywy/ á po
śmierci był pochwalony. W czym náś y Duch Bo- Eccl. 4.
ży/ przestrzega/ mowiá: Curam habe de bono nomine. 15.
Hoc enim tibi magis permanebit, quám mille thesauri,
pretiosi, & magni. Stárá sie o imie dobre: bo to dlúzej trwáć
będzie, nizeli tyśiáć skárbów wielkich zlotá.

Przychodzi mnie dzis isć torem słáwney stárożytno-
ści/ wystáwuiáć nád grobem/ Wielmożnego Jego Mái
Pána Jáná/ z Dobrowice/ Szleciá/ Dzierzáwce Szmit-
dynskiego; y Jey Mái Pániey Dophiey/ z Sienice/ Szle-
towey/ conterfet zálosny/ dlugożytney pámiatki Mont-
ment/ ták iákom go w przy oddániu ostatniey posługi/ nád
zácznymi Ciały Jch Máiow/ prázentowál. Niech nie gis-
nie w tej Mogile/ Ktora Ciałá przyrzuciá/ Imie Jch
Máiow; podziwiená godná miánowi ie/ rzeczy Niebies-
kich miłosć; w pobożnym czáśczeniu/ w bystrym rozumie/

Przedmowa.

mie/ w Chrześcijańskiej mądrości ukladność/ gorliwość/
y u wszystkich wierność/ niech nie gnie z pamięci ludzkiej.
Tutech zostana w Domach roznych/ a wielce zacnych/
z Jasnie Wielmożny Świećbowy Domem zpowinnowa-
conych/ Expressa vestigia, insignia generis, & virtutis.
Tutech śladem pamięci ich sławney/ biora siegajaco do mo-
ty ci/ ktory młodo/ zmądrych colorem induere. Wprzod to-
lednak niós do rok Wnieciow/ **MM. MM. PP.** za-
ktorych żądaniem y z Katedry Kościelney to kazanie do-
wielu uszu posłó; y teraz z prasy Drukarskiej idzie do rok
wielu. Przyimij **WM**/ Wielmożny a **M.** Panie Belski/
wznowiona pamięć nie dawno zmarłego Rodzonego swego.
Tote oświadczam wdzięczność moją/ ważąc żałosne
wysokie laske y dobrodzieistwa twoie. Już ty zacny Se-
natorze w tych cnotach/ ktoremi ta pamięć okryta/ (wie-
dza to wysocy/) iako bogoboiący Pán Chrześcijański testas-
okazywał. w zacnym iednak Domu swym będąc pod ten-
czas/ Maior natu, onie chętnie przyimij/ y inszy **Jch MM.**
szczęśliwie podaj/ y zaleć. Przyimij Wielmożny/ a **M.**
M. P. Andrzeju Świećbowy/ Rodzicę swego; **Mai P.** Bora-
kowskiego/ obraz **Mai**/ Rodzicielski twoj. Przyimijcie
MM. MM. PP. świadectwo y oświadczenie wdzię-
czności mojej/ przeciw sobie/ ktory za Wnieciow/ **MM.**
MM. Pánów/ dusilive do Boga posyłam vota y mo-
dły; Aby dni/ y lata **WM**/ **MM. MM. PP.** boja-
pobożności nadgroda tak stwierdzał/ iakobyście **WM.**
nie tylko futuri seculi serum quæstū, przed oczyma mę-
sle y między nami długożyć/ procedente vitā ignarā
mali; świecić mogli. Żątym służby/ y modlitwy moje/
pokornie oddawam zacnemu Domowi **WM. MM.**
MM. Pánów/ y Dobrodzieciom; w Koźminie, die Ascen-
sionis D. nostri 1, C, A. D. 1645,

KAZANIE POGRZEBOWE.

W naswietłym Imieniu twoim/ żywota y śmierci Pánie/ Chryste Jezu/ niech będzie wspaniałe namię: Amen!

Z Alłane płacząc oczy/ y świeżym żalem obciążone sercá przynieśliście ná to miejsce/ Wielmożni Sirleziowskiego Domu/ MM. pp. Vprzeimne y bolesem serdecznym przerażone myśli/ przynieśliście ná ten płac pogrzebowy/ żalósmi ucháć: Patrząc ná te látkomy y nieużyte Lybityny/ á śmierci okrucieństwo/ ktora para zacnych Ciał/ Wielmożnego Jego Młci Pána Jána/ z Dobrowice/ Sirleia; X Jey Młci Pániey Zophiey/ z Sienice/ Sirleiowey/ do gmáchu podziemnego od oczu nászych porywa. Przysli przed oczy náše z mieškánia/ y z páłacow swoich/ wybráwšy się/ nie w gošćinę tu ięście żyjących/ do miłych Przyjaciół swoich/ ktorychby komitow/ bytnościá swa. ćiešyli. Ale do ostatniego y nieuchronnego grobu/ w ktorymby Ciałó/ smem śmierci przez różliwym zmorzone/ złożyli. Przy grubych obojey plci żalobách/ niepozorny wyjazd ich się odpráwue/ do smutku nas/ y oczy náše/ do kwołenia pobudziac. Oby była nieużyta grubarká/ w podziemnych ięście zostáwála lochách/ nieopłakiwálibyście byli/ Przezacni Synowie/ y Córko/ Rodzicow; Pokrewni y sąsiedzi Przyjaciół; Ródzy Pánów; Poddáni Dobrodzielow swoich. Jedná/ ięšmy tu nie tylko dla politowánia Chrześćianśkiego stáneli/ ále y dla tego/ żebyšmy ta para zacnych Małżonków trunnien/ do grobu odprowadzili. Przeto/ żeby z ukontentowaniem požodányim tá usługa odpráwić się moglá; ná część y ná chwale Pánu Bogu w Troycy świętey iedynemu: X wšyškim nam tu náuce/ przestrodze/ y pociešie Chrześćian

chrześcijański/ weźmi na ten czas/ do nabożnego uważenia/
Protek słowá Ducha Bożego/ od S. Páwła w Liście ie-
go Pierwszym do Thessálonenczyków/ w Rozdz. Czwar-
tym: ¶ 14. w ten sposób zapisane:

Text. Bog y te, ktorzy zasnęli w Iezusie, przy-
wiedzie z nim.

Wszystkich rzeczy świata tego natura y przyrodze-
nie/ tak jest od Tworcy swego sporządzone/ że
nie innego nie jest/ tylko szkło/ y Zwierciadłem
śmierci. Poyrzeli na ziemi/ ta mi sie szkło stawa
Gen 3. 19 śmierci; wołając na mi; Pulvis es, & in pulverem re-
verteris. Procheś, y w proch sie obrociś. Poyrzeli na wo-
2 Sam. 14 de/ y ta mi jest Exemplarzem śmierci: Omnes morimur,
24. & velut aqua dilabimur in terram. Wszyscy umieramy,
y iestemy iako wody rozlane po ziemi. Nawet wiatr/ po-
Ps. 90. 10 wietrze/ po którym Prástwo bula/ żywota nášego krot-
kość pokazuje/ ponieważ cito avolamus, pretko ulatui-
my. Poyrzeli na niebo/ y tam mam compass nieiaći życia
mego/ Słonce, ktore Oritur, & occidit: wschodzi/ y zá-
chodzi. Conaydziwniejsza/ że y w pokoju swym/ na lożu
swoim/ Exemplarz y Zwierciadło śmierci znayduiesz. Bo
coż jest sen twoy/ iesli go porzodnie uważasz. Mistrz y
Tertul: 1. obraz śmierci. Przyznawa mu to Tertullian/ gdy o śmier-
de Anima ci discuruiac/ powieda: speculum eius somnus est.
Zwierciadłem tego sen jest. Apostoł Narodow/ Naczy-
nie Boże wybrane/ Páwel S. na toż widze przypada/
mowiac o umarłych: Obdormierunt in Iesu. Zasnęli w
Iezusie. Pojde na dziś za conceptem Apostoła/ y przes-
łoże nabożnym myslom waszym/ wizerunek snu w śmier-
ci/ á

Pogrzebowe.

A'ś we śnie światobliwa śtola śmierci. Co uczyniło
Imieniu Pańskiem/ te Dwie rzeczy pokazawszy:

1. Porównanie śnia z śmiercią; y iako ludzie/ Pobożni
mianowicie/ tym śniem śmierci zaśypiają?

2. Na co przychodzą/ albo czego oczekiwają/ zaśną-
wszy śniem śmierci.

Nas/ Bogoboini Słuchacze/ proszę o westchnienie za
sobą do nieba; przyczynicie się za mną do dawce mowy/ y
umieśności bym to/ co u przed się wziął/ odprawił z
chwałą Niewieścigo Imienia tego: Amen!

W Działna bardo jest śmierci ze śniem comparácia y
podobieństwo. Bo y sen nic innego nie jest/ tylko
Con sanguineus leti sopor: Frater mortis. Pobrątym Vergilius
śmierci y śmierci/ nic innego nie jest tylko przez iakże Pa- Seneca.
nā naszego Jezusa Chrystusa/ sen. Nil mortis tam simile,
quam somnus. Nic nie jest tak śmierci podobnego/ iako Cicero.
ści. Impreze te weniłaz Duch Boży/ Który do grobowo
złożone/ nie tak umartymi/ iako w prochu ziemie spiacymi
nazywa. Multi ex dormientibus in pulvere terrae evi Dan. 12. 2.
gilabunt. Wiele z tych, którzy śpią w prochu ziemie, ocu-
ka się. Mowi y ten Apostoł o umiartych: Zaśnuli w Jezusie-
Śprawda podobne są: Śmierci/ y Sen.

1. Dwojak jest sen. Naturalis. & Adscititius. Przy-
rodzony/ y Nabyty. Tak śmierć jest/ albo Przyrodzona/
albo Gwałtowna. Przyrodzona/ kiedy ciepła przyro-
dzonego nie stawa; Po ki się ono po człowieku rozlewa/
Duch żywota/ tchnienie swoje y bytność trzyma; lecz skoro
mu iako Oliwy Lampie/ proviantu tego nie stanie/ zginać
y zgasić człowieka/ następne świece/ musi. Gwałtowna
na śmierć jest/ kiedy człowiek od przynad iakich/ albo res-
ki gwałtownej z świata zschodzi. Jako Ananiusz/ y Sā- Act. 5. 5.
phirā/

phirą / dla zdrady / y zatrzymanych pieniędzy / nagło śmierć roztrącen / polegli. Jako drzewa / albo spruch-
 mian by od starości wiezna: Albo goy ięcie w cię-
 włości swej długo trwać mogły / Leporem y skutera
 K. 37. 35. podcięte / na powal upadali: Tak człowiek w lasie drze-
 wko / albo starością y różnymi chorobami zemolony / nie-
 ścięcie; Albo gwałtownym postrzałem porażony / do
 grobu ustępuje. Od miecza Jan Chrzęciel: pila przetar-
 ty Esaiasz; ukamionowany Szećer an S. Drużę zio-
 znych przygod grzmotem / iako drby nagłym wichrem /
 zgruntu podwroćeni upadali.

2. Ci / którzy zaśypiało / nie w sypsey na łożu / nie w sypsey
 na mekkiey pościeli; na kosztownych materacach zaśypia-
 ło; Wiele ich zaśypiało ławie / na słonie / pod meblem.
 Gen. 9. 27. Noemu ujdzie spać in medio tentorii sui. W pośród namiotu
 Gen. 28. 11. swego. Jakobowi świętemu przepadł nocleg w polu;
 11. gdzie miasto walu / na głazowym kamieniu, miasto pie-
 rzyn y na gesteyerawie; miasto koldry / pod nocno chodno-
 3. roso odpoczywał. Samuel spał in templo Iehova, ubi
 3. erat Arca Dei: w Kascu e Tan skim, gdzie była skrzynia
 Tob 2. 9. Bojas; Tobiaszowi dostało się pod murem; Piotrowi S.
 Act. 1. 2. 6. dostało się w ciemnicy zdrzymać. I my nie wiemy / gdzie
 nas śmierć zaśkoczy, kora w wodach / w ogniu / w kowie /
 w Oczyszczu / w domu / na łożu / na puszczy / na bankie-
 tach / w ciemnicach / po wszystkich miejscach / niezmiernie
 błiski narodził ludzkiemu zatrawa.

3. Jesli czas umraża / iednakże jest sposob słu / y śmier-
 ci. Nie wie człowiek czasu zasnienia swego / korey go-
 dziny zawięże mu sen oczy / zawięże powietli; Tak nie wie
 Ecol 9. 12. człowiek Perrotu życia swego. Jako ryb nie wie / gdzie
 na wodę napadnie; Jako ptak nie wie / gdzie siedlem potar-
 gniony

Pogrzebowe.

gmienny bądźcie; tak ludzie nie wiedzą dnia przygody swojej
ostatniej; dnia śmierci nieuchronnej. Stąd owe nabożne
Rosćcielne Mutety: Śmierć tak cień za tobo chodzi/ A
stąd y zowod zachodzi/ Nie wiesz/ Ktorady ugodzi.
Item: Na śmierć nie urosło życie/ choć go wiele/ Kto żyw
w śmiertelnym jest ciele. Dżis zdrowiśmy z każdą umary/
luro nas klada na mąry: dżis iako rozśkwitniemy/ wnet
wiedniemy/ żywot ten śmiercią konczymy. Item: Jes
zu/ wiem że umrzeć muszę/ lecz kiedy się to stanie/ iako
przyjdzie oddać duszę/ na czym mi śmierć zastanie/ Nie
wie młodość ciała ludzkiego; bo to rzady sadu twego/ Sam
wiesz zgon wieku mego. Owo iako od Ogrodnika/ iedne
kwiaty w Pałacu in pozbierane/ drugie rozkwitły/ y na os
pądnieniu do Conserwy włożone posity: Tak od śmier
ci ludzie roznego czasu/ zroznych stanow y conditicy/ by
wają pozbierani. Bo śmierć ad mortem, ex quo nati
sunt, maturos invenit. Wszyskich od narodzenia ma za
dozryśle; iednak rożnie roznych zrywa. Job 5. testnił do
śmierci/ iako sluga ufatygowany/ y użnoiony do cienia. Job 42. 17
Umiał senex & satur dierum. Widoc starem/ y dni sy
nym. Bogać zaśia/ wiele dni sobie obiecowal; dodawały
mu potuchy/ role szne/ stogi mnogie; odbieć onęże no
cy wszytkiego plonu swego musiał. Ciekaw Medyko
wie/ Práctykárze bezpieczni/ słysząc co wáśzym dísaur
som musiał zárzućil: Czy wiecie? Quando veniet, Marc. 13.
vespere, an in mediá nocte, an in gallicinio, an mane? 35.
Kiedy przyjdzie/ PAN domu światá tego/ czy w wieczór/
czy w połnoć/ czy o kurách/ czy ráno? Nie wiecie. Coż
po tych przeertách/ nádzienách/ obietnicách długiego ży
cia? Umrze młody/ aż stárx mowio: Rozpusła/ pýła
tyli tego do tego go przywiodły; Umrze stárx/ aż młodzi
B mowio

Luc. 12: 40. mowia: co za dziwo że umarli/ dawność inż grobem śmierci
 dział. Umrze ubogi/ aż nadzy iego/ śmierć przypisano.
 Umrze bogaty/ aż mowia/ że zpieścizory Pánowie umies-
 raio. Daimy pokoi tymi praxetom/ tak myślimy o śmierci
 ci/ że y donas należy/ y przy nas ona o bożi. A którey go-
 dziny spodziewać się nie będziemy, przyjdzie.

4. Snem wszyscy zaśypiają. Omnium domitor so-
 mnus; Wszystkich utracą sen/ nad wszystkimi gora ma-
 Sprzeciwiaj mu się iak chcesz najwyższy Mocarz/ zbierz
 Pausa. in eis ani zwiész iako. Koryntowic Grecy mieli Mappa/
 Cor. pag. na której był odmalowany Sen/ a on Lwa wiąże. Czym
 13. wyrażali; że wszyscy/ y najduzsi/ y najwaleczniejsi gło-
 wy sen w tyka bierze. Przyznać musimy coś o śmierci.
 Hebr. 9. Bo postanowiono ludziom raz umrzeć. Pięknie to symbo-
 27. lizowali Bratowie. Umarł Justynianus Cesarz/ Kátas
 Baron. ad falk iego przyodżiano matéria kosztowna/ conterfecami
 Ann. Iust. Miaszt dobytych/ Wodzow zwyciężonych/ upstrzona; na-
 32. onym blawacie trumna postawiona. Dwosť miasť mie-
 dzy biewami/ eryumphami barzo zrecelny koperstych
 śmierci. Jgrasť swo śmierć prawdziwie/ po Miestas-
 tach odprawuie; Jednáko noga tłuśc w dworskie Gále-
 rie/ iako tłuśc w cháty kmiécie. Marcin V. Biskup Rzy-
 ski/ przedym Otto Columna zwany/ znaczney cainpres-
 30 kstatkował. Tyár: Papiestko/ Bursy Kárdynalskie/
 Infuły Biskupie/ Korony Cesarstkie/ Czapki Kiozace/
 Miecze Bohátyrstkie/ ná iednym stośie grobowym odma-
 lowal; Przydawšy pámiéci godna Lemno; Sic omnis
 mundi gloria. Tak všyska świati tego stámá. Precź Do-
 ktorze z náuk/ Solnierzi z mustwem/ Kucez z hándlem/
 Rzemiesniku z kúnstent/ precź z uroda/ wymowa/ bo-
 gáctw; porowna co/ porowna/ śmierć niediskretna. Co
 przyzna

przyznawając Piśmo S. mówi: Quis vir ita vivet, ut
non experiatur mortem? eripiet seipsum de manu se- ps. 89. 49
pulchri? Ktoż z ludzi tak żyć może, aby nie oglądał śmierci?
Ktoż wyrwie duszę swą z mocy grobu? To Sen śmierci.

Ale i takowśdy tym snem/ miánowiąć Pobożni/ zś-
ypiają?

1. Zśypiają/ umierają wszyscy; Relicto consortio. O-
puszczwszy towarzyszy swoje, Szary z siebie składają/ Skła-
dają poważne y smutne cięło: Aby przeszkody żadney w
odpoczynku nie mieć/ w spokoju składać. Tedy nie odzys-
czą manualistery: Somnus parit inopiam. Sen sprawu-
je ubóstwo Przypada ná te Thema Psalmista: Dormie- ps. 76. 6
runt somnum tuum, & nihil invenerunt in manibus su-
is. Zśpeli snem swoim, y nie znaleźli nic w rękach swoich.
O takim niedostatek przynosi człowiekowi sen śmierci! Nás
uczytel Pogánów/ Umarzeć/ nazywa Exui: Jakoby ze- 2 Cor. 3:
wleczony być. Wy naszkoscownikuśa ściana była/ złożyć ie- 2. 3. 4.
przodzie; Bo o chędośćwa cielesne/ snu nie przyczynia. Tak
przysiężcie opuścić przybytek mieszkania swego/ Ciało/ u-
mierającemu; Ktorem iako ściana duszą przyodziana była.
Przysiężcie opuścić majątności/ y zbioru/ y przyiacioli/ y
slugi/ wszystko nawet mowi Job S. Nągim nyzśeć z ży- Job. 1. 21.
wotą mąki moiej, y nągim ja zśś tamże wrócę; Dives in ps. 49. 17
morte suā, non assumpturus est quidquam; nec descen- 18.
sura est post eum gloria eius. Bogaty umierając, nie we-
źmie nic z sobą; ani z nim zstąpi sława jego. Przerównał
jedem ludzi do pszczoł. Przyciężi ná pszczoły Bórnę
z prochnem zapachem/ wyżenie ich od uli/ od miodu:
Tak śmierć skoro przysiężi ná ludzi/ aż om relinquent a-
lienis divitias tuas, Zostawia obcym bogactwa swoje. Bo ps. 49. 11
eo 3! Monarchianini ogromnym się stają Pełnie/ Nás

aedonskie / Egypeskie przemiany: Azys / Afryka / Europa
 paścieście odmiennor: chwala ich iako wiatr przećciał
 śmierć ich ze wszystkich części wyrzosiła. To dopiero
 roz z każdym osobna człowiekiem się stanie. Wpuść: ays
 myś świat: za całą: tochama tego odbiegamy wiedząc
 że go na koniec opuścić / y od siebie musimy / chacie y do
 browolnie czynimy / co uczynimy / choćbyśmy nie radzi /
 poniewolnie. Toć jest robota dobrych.

11. Zaspiała / umierają ludzie / miałyśmy do śmierci
 ci iaka disposicio y skłonność Albo z obfitego pożarza /
 y nął oiw; a tak disponowani pierwsi Rodzicy w Rahu /
 owocu zakłamanego ukuszeniem. Dąraże śmiertelna puszcili
 ną wśelkie ciało. Przez jednego człowieka (mowi S. Pá
 Rom. 5. wel /) grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, y tak
 12. na wszystkie ludzkie przyszła Śmierć y Zdrasł niekiedy
 4Eid. 7. 4 narzekał / mówiąc; O Adamie, czego uczynił, bożes z grze-
 szył, nie jest upadek twój ciebie samego, ale y nas kłurzą /
 z ciebie posli. O gruba potrawo / ktoraś sen śmierci na
 ludzi zwalała. Albo disponuje się ludzie do śmierci Pies-
 ni wdzięcznych melodyami / drudzy Dzieciom Rocznych /
 Eker. 6. czytaniem / y modlitw gorliwych nabożeństwem. Tak
 ludzie pobożni czynią. Pisni świętych uwaga / Historię
 o miace Pánstkiej nabożnym rozmyślaniem / nasyłających
 obietnic Bożych wzmiánka / śmierci sen Rodzicobieto-
 naito. Panu Bogu się modla / aby im boiażn śmierci od-
 fercá oddalił / y żywota wiecznego chęć w nich wzbudził.
 Tak disponowani / y do śmierci przygotowańi święci Bo-
 ży / z weselem y z ochotą Symeonowa / do śmierci po-
 Luc. 2. 29 stępuis / mówiąc; Nunc dimittis Domine servum tuum
 in pace. Teraz puszczajś. Pánie: sługe twego w pokoju, we-
 dług słowa twego. Gdyż oczymois oglądały zbawienie twoje.

III. Zasnijcie ludzic; Lećcie strato. Łożeczko usła-
wiony/ na którymby się miekko wyleżeli/ y wyspaliszmia-
cino. Który chce szczęśliwie z pobożnymi umrzeć/ ten
niechaj wprzód duszy swojej łożeczko miekko usłacie. To
bywa trojako:

1. Dobrze wierząc. Mowi Pan nasz Qui audit ser-
monem meum, & credit ei, qui milit me, habet vitam
eternam; & in condemnationem non venit, sed transijt
a morte ad vitam. *Zaprawde, z prawde powiedam wam;
kto słucha słowa moiego, y wie-ży temu, który mię posłał, ma
żywot wieczny, y nie idzie na sąd, ale z śmierci prześedł do ży-
wota. Taki ułai łożeczko sobie Paweł s. Który się ty cieśby;*
Scio cui credidi, & certus sum, quia potens est deposi-
tum meum, servare in illum diem. *Wiem komu uwie-
rzył, y pewniem, że on mocen jest, tego, czego mi się powie-
rzył, strzedz, aż do onego dnia.* 2. Ściele się łożeczko du-
szy do szczęśliwego się leży z ciałem rozstania/ Pie operan-
do, Pobożne y dobrze czyniąc. Do czego upomina Apo-
stol/ mowiac: Dum tempus habemus, operemur bo-
nam. *Poki czas mamy, czynmy dobrze. Taki stał sobie ło-
żeczko Ezechiasz on Krol Judy/ bogoboiący/ który mo-
wił: Wsłomni prosi o Panie/ żem chodził przed toba/
wprawdzie y w sercu uprzejmym/ czyniac to/ co dobrego
jest w oczach twoich. O szczęśliwy tego śmierć przy-
cią-
ka y posćielizastanie. Dosyć ma człowiek taki poćiechy w
sumieniu swym/ gdy go śmierć zastawa/ non otiosum,
nie próżniacego. Druga strona/ nieśczęśliwy Raim/
zastoczony na Bratobójstwie, Ołbrzymowie przy rozpu-
sćcie; Sodomiczkonie na zbrodniach y wświeczestwie; Iz-
raelszczycy na biesiadach; Absalon na rebelley. Z tej roboty
sta-
zaptata, mowi Hieronim S. 3. Ściele się łożeczko*

Ioh. 5. 24.

2 Tim. 1.
12.

Gal. 6. 10.

Isa. 38.

Gen. 4. 8.

It. 6. 2. 4.

It. 19. 4.

Exod 32.

6.

2 Sam. 12

Kazanie

- duſſy/ Benè ſperando. Dobry uſáje/ lubo dobra nádzie
 Rom. 5. 5 18 maie. Bo Nádzieiá niepokánbia: te iáko kótowice. u brze
 gu przyſſiego zárzucać ma dobra duſſá. y iáko ſpáć idacy
 uſá/ ſe ráno ocknie ſie/ y ze ſnu powſtanie: Ták ktorzy w
 Chriſtusie zaſpiáto/ niech nie wotpio/ ſe od ſnu ſmierci/
 przez tegoſ Chriſtuſá wzbudzeni będą. Dáwni/ umárſ
 lych przykrywali wiencami z Cypryſu: ſnádz dla tego, że
 Ovid. lib. Cupreſſus ſemel incifa, non renſcitur. Cypryſ raz wy
 3. Truſt. ciety/ nie odmładza ſie. Ale po częſciech Pána Chriſtuſa
 Svetoni⁹ wych wielki dźwio był przy tym drzewie. nągio Veſpe
 in Veſp. ſiani Cupreſſus radicatus evulſa, procidit, ac in ſequenti
 Cap. 5. die, viridior. atq; firmior, eodem veſtigio reſurrexit.
 Ná ſolwarku Weſpázyánowym/ Cypryſ z korzenia pods
 wrocony/ upadſy/ názámutrz zielenſy/ mocnieiſy/ y o
 zdobnieiſy/ ná tym ſe mieſcu powſtał. Abrys w tym drze
 wie náſſey ſe zſławoſci. To ciáło/ ktore nádzie nie upada/
 zmorzone ſmierciá/ ſlicznie wybudowane będzie/ gdy od
 najnuſſiego grobu/ od nayliſſiego prochu powſtanie.
 Pl. 34. 21 Tym ſia cieſzył Dawid S. moriaci: Dominus cuſtodit
 omnia oſſa eius; unum ex his non conteretur. Pan ſtrze
 że nuſſſkich koſci ſpráwiałuſy go, ták iż z iedn. z nich nie
 Job 19. 26 ſkruſy ſie. Job zaſie: E vigilante me, in carne mea, vide
 bo Deum. Ocknaniſy ſie, w cieie moim, ogladam Boga. To
 mácie zwierciádło ſmierci: I iáko tym ſnem ludzie bego
 bini zaſpiáto. Máló ich zaſpia w Chriſtusie. ále ktorzy
 w nim zaſpiáto ták zaſpiáto. Przykład mamy y ná tey
 parze ciál zmarłych/ ktore zaſnieły w Chriſtusie. Opuſci
 li Działki/ Poſtrowne/ naynuſſie przyciáło y nuſſſkie
 Zbiory/ doſtoieſtwá/ nuſſſiego náieku troſki n ſeſkie
 opuſcili. Przed częſem nas opuſcili/ ktorzy z wielko o
 zdozo ogrodu Bożego/ kwiatoć ieſzć przed oczymá náſ
 bym

Pogrzebame s.

Bym mogłi. O nieużyta! O niebáczna śmierci! W ten
 czas/ kiedy ná Wiosnę wszystkie rzeczy ożywiáto/ y sen zio-
 my gnuśney/ z oczu swych zrucáto/ oniżá námiotek śmierci
 ei odchodzo/ y nas opuścáto. Ale odchodzo od nas/ Re-
 licto mundi, consortio: opuściwszy zá czásu święto-
 śwólátá tego Compánia/ y dobr iego chéćwóści. Tle us-
 gániał sie y náš Wciénóžny Pan Jan Sirley zá powabny-
 mu wieku nášego Tytulám/ ná Koresie drudzy nieostros-
 žme nárážáto; niewážáto/ że on incertis di verticulis de
 uno, in alium transvolant: Miał to z Przodków záczes-
 go Domu swego; Ciz Scántomey przyszedłszy/ á titul Mar-
 chionum Theutoniz z soba przyniošłszy/ Civili xqualita-
 ti, tey Korony condescendowali/ y názwóžšá prerogátis
 wo Szláhectwá Polškiego sie šežýćili. Z Domu tego
 Mikolai Sirley/ z Zygmuntém Krolém Polškim będąc u
 Maksimiliáná Césárzá w Wiedniu/ (ná ten czás był Wo-
 iewoda Sandomiřskim/) Titul iátiš/ tákiemu wielkiemu
 Senatorowi pewnie nie podły przyniesiony/ wzgárdził/
 grandi animo, qui superbix morbo non tenetur. Vežy-
 nił coš podobnego Jan z Dobrowice Sirley/ Káštellan
 Wormeki/ Ktory Podstárbstwo Koronne/ z podziwies-
 niem Septemurionu Polškiego/ z siebie zložyl. Vežyml y náš
 w Bogu zmarly. Pržynošono mu w dom Káštellánia
 Polámieckiego/ przycić tey nie chćiał/ ná rozglobione czásy/ y
 obyćžáie pář zaci Džiwowáno sie dáwno/ Kiedy Caro-
 lomannus, Mát wielkiego Károlá Césárzá/ Krolestwá
 po śmierci Gycowškiey ofiarowánego sie nie chwýćil.
 Mía zacny Dom/ Jch M. P. Sirleyow/ podobnych
 swiátá contemptorow. Co rozumieš ludziom ták wšpár-
 niałyml/ Contempto honore, quid relinquitur quod ex-
 timefcendum sit? Po wzgárdzić dostoiensřtw/ czy pozostawa

Cic Iult.
 Tul. Quæ:

sława co/ czego by się obawiać mieli? Zwiastęją od świę-
 ta/ który takowymi waby powabnymi zatrudnia ciągna-
 cych do nieb. Odesłł Jego Miś Pan Jan Sirley/ z do-
 bro do śmierci disposita. To wielka/ obojgu temu Pán-
 stwu zmarlemu spólna/ Chrześciánská pochwała. Jáko
 zá żywota/ tak przy śmierci/ ofiarowali Bogu; Grande
 sacrificium, bonam conscientiam. Poważno ofiara/
 dobre sumnienie. Wychwalcie się nie może Ráznodzie-
 iá tutečný pobożnego zesćia ich/ záto sumniemá usno-
 scia// nabożnym rozgrzeszenia s. przyimowaniem/ prze-
 rážliwym do niebá wzdychániem/ od nas odchodžili.
 Przytomni/ žyczeli sobie takiego z światem rozvodu/ y
 mówili; Fiant novissima nostra his similia. St onániená-
 fe/ ostatni dni našych Perýod/ mecha! badzie stonaniu tá-
 kiemu podobny! Odesłli w Bodze zmarli našy/ Pościel
 dušy sposobno obmyšlivosy; Do rze/ cnoctwie/ trze-
 zwo/ wiek przežyvosy; spráwiedliwie się zachowávosy;
 náđžicie w Bogu žywyi nigdy nie stráćvosy; Wiáry
 státecžnie Zbáwicielowi swemu dotrzymávosy. Wiára tá
 byla w ukrzyžowánego Jezusá/ Páná chwaly, bez ktorey
 žáden žýc Bogu/ y temu się podobáć nie može. To wie-
 rzyli/ co ma być wieržono sercem ku spráwiedliwoscí; Co
 ma być usly wyznáwáno/ ku zbáwieniu. W tey wierze
 niezáchwiáni/ nieporušení byli. Žloto dobre listká Chřzo-
 polowego się trzyma; pewna probá že dobre gdy nicod-
 pádníe/ ráz się go chwyćvosy. Przyznámy tey parze lu-
 dži/ w Pánu zmárlým/ že sežyra wiára/ z Písni S. 3 A-
 postolskeý stáročyenosćí/ trzymáli až do śmierci; Ták ich
 bowiem śmierć zástála/ tak ich Bogu oddála; Tá ktora
 quales invenit, tales reddit; Jákich zástawa/ tákich Bo-
 gu podawa.

Apoc. 2.

10.

Hebr. 11.

6.

DRUGA CZĘŚĆ.

Ná co przychodzi/ albo czego oczekiwania za-
śnowiły snem śmierci

Złotow tego Zwierciadłem jest Sen. W nim widzimy
co się z ludzmi dzieje/ y co się z nimi dzieć będzie.

1. Sen człowiekowi pokoy przynosi; wszystkie człony Somnus
li/ wszystkie spracowane siły/ otrzęswia/ y odnawia. quietem
Tak śmierć wszystkim biedom/ jest najmilszą ucieczką/ á adfert.
opitulum niewczasom y trudnościom portem pożada-
nym. Nie masz konca pracom ludzkim/ póki w ciele ży-
ją/ umarły dopiero odpoczywają. Requiescunt a labo-
ribus suis. Odpoczywa a od prac swoich Sen jest/ Animi
in te recessus Smysłow nieaktiwe wewnątrzne zgroni-
dzenie/ y w rozciek zawarcie. Stąd to bywa/ że spiacy
nie me słyszy; nie słyszy złorzeczenia/ y kłatem swowolnych;
nie widzi nasmiewistk upieczpliwych/ ná huk/ ná trząst/
ná dzwieki nie dba: Zlekstawnienie umiasta/ Pioronow stras-
snych się nie lekta. W burmach mości: ch z Jonášem bez-
spiecznie się przesypia. Pogroźek páńskich sluga zápo-
mina. Bredytora swego duznak; wiezien káydánow y
ciemnice. Podobnie umarli co dnia ledwego odpoczywa-
ją; Requiescunt in cubilibus suis. Odpoczywają w lożni-
cach swoich. O szczęśliwi umarli! Już uas ani frogie
Párlamen y inquietowál/ ani żołnre z okrutny zdzierać/
wyganiać/ ani miecz nieprzeziacie sli grzmieć; ani morowe
zarazy/ ogne/ powodzi/ głody/ y inne plági. Bóże zasmu-
cić y utrąpić; náwet ani spore y cenerow sli strony u iary y
Uboienstwa/ misy kłopotac me mogą. Pozbierał
was Bog/ który zbiera ulubione dusze z swiata do nieba/
iako Gospodárz zboże swoje zbiera przed gwałtownym
wichrem/

Esa. 57:2.

wichrem/ grádem/ niepogoda do gumien swoich. O naya
brošše odpoczymenie wáše! Bez nadzie/ bez biedy/ ktorey
u nas iestczę pełno ná ziemi wšedy.

Wiedzieć iednak potrzeba/ że gdy o odpoczynku u-
mártych mowimy; nie rozumiemy/ aby mieli odpoczy-
wać a motu animæ; wzgladem życia dusze. Bo iako we
sne/ gdy ciało ukoioneleşy/ duszą obroty y spráwy swe
wykonywa; Ták też duszą po śmierci ciała/ żywie. Życie
nie zabita/ życie Reducetem dziwnym do Boga ktory ja dał/
Ecc1.12.7 odchodzoca. Choć iey Bog lichtarz kruchy z ciała rozrzu-
cił/ przecie ona iako iásna świeca nie gáśnie; y tym rozna
śmierć ludzka/ od śmierci zwierząt; iż one raz stráciwszy
krew swoje/ nadziei nie máio żyć więcej. Ależ człowiek
Iob. 19.
26. pobożny zwiáściza z Jobem S. mowić może/ y słusnie.
mowić ma; In carne meá videbo Deum. *W ciele mo-
im ogladam Boga.* Ale mowiac o odpoczynku w Pánu
zmártych/ rozumiemy/ że przy odpoczynku ciał swych od-
prac/ boleści/ y kłopotow ziemskich/ nayprzedniey od-
poczywáia od grzechow. Sen iest przeszkoda grzechu.
Gdy sen nástapi/ moc grzechu/ ma przeszkoda/ że grzechu
człowiek umyślnie/ y skutkiem samym/ nie wykonywa.
Wypádaio z rok wspióczki pijánicy dzbany; iákomemu
Ró. 7. 24 liczmány; gráczowi kostki. Ták śmierć koniec grzechom-
czyńi. Wyrywa nas z ciała tey śmierci. Qui mortuus
Rom. 6.8 est, liberatus est a peccato. *Kto umárt, uspráwieliony iest*
Cyprian. *od grzechu.* Poli żyieš/ Compelleris iurare, quod non
de mortu- licet; Cogeris maledicere quod divina lex prohibet:
lit. *Musiš przyśiagáć/ cóc sie nie godzi; Musiš przeklináć/
czegoś Żakon Boży zákázuie. Po śmierci to wšystko usta-
wa. Jubileuš nástepnie/ w ktory nie wolno siáć/ ani
21. 20. zbierać urodzaiow. Odpoczywáia od prac swoich. mowi tu*
Duch

Pogrzebowe.

Duch Boży: O poćiecho! o wielki á nieoszczędzany ob-
poczęntu!

Lecz żąd to umarli máia/ że takiego odpoczęntu
w śmierci zażywają? Żądte żąd/ iż iako śpiący bezpie-
cznie odpoczywają/ wiedząc/ że kolo nich czuina warta
jest zatoczona: Tak y umarli odpoczywają bezpiecznie.
Bo máia ná soko excubias, straż Boża. Pokoio w
Krolewskich pilnuie warta żołnierzow zbrojnych. Pobo-
żna Krolewska Kapiąństwem; skoro włożnicy gros 1 Pet. 2. 9
bowcy złożeni bywają/ iusticią/ aby nocni stróżowie kolo
nich stali. Co mówią stróżowie? Dosyć ná jednym stro-
żu; stróżu Izraelkim który nie spi, y nie zdrzymie się. Sy. Pl. 1. 11. 4
no nie możesz upokoienia grobowego zmarłym nie prze-
śladaszcie. Nie wydzieracie trupowi grobu: Czyście
się nie dowiedzieli/ że tych/ którzy zaśnuli w Chrystusie/
strzeże stróż Izraeliti. Nie bądźcieś memiłosierdysy niż Matt. 14
żelod/ który Jona Chrzciciela dawszy sędę/ pozwolił 12.
ciało jego pogrześć. Nie bądźcie wielkymi Prześladow-
cy miśydowie/ którzy Szczepana S. ukamionowali. Act. 8. 2:
wpy/ mążom bogobożnym do grobu zameść nie bronili.
Nad tymi/ które rozrućcie groby/ stróża, ku pomście
sący/ Bogá Naszyjszego zastaniecie. Ten iako żywych/
tak y umarłych strzeże. Wrażli to dawni przez Słonce/
o którym rozumeli/ że było wyrażeniem Najęstwu Bo-
żego/ y przytomności. Razie malowali w Łodzi plynar-
cy; Drugi raz conterfetowali nad grobami. I Żydz po- Porfir 2-
niedają/ że nad grobami Jozuego wyrażenie Słonce było pudent
wyśtanię.] C boie obrze. Plynie cśłowiek u ná swie- lib 3. de
cie iako w łodzi wielkiego przemijało/ iako łodzi tom ar- Prap. E-
mosace. Ale cy łodzi jedynym Rodzica jest Bog. Przy- vang. c. 3.
plynie iá łódź do brzegu, prześiada się cśłowiek z nęcy do
C 2 grobu/

- grobu/ iáko do Námíotu/ aż y tárn Niebieſki Gubernátor
 ſtawá; który pilnował Jonášá w Xiencu Wielorybo-
 Pl. 34. 21. wym/ plynacego. Tenże ſtrzeże wſzſkich koſci ludz/ ſprá-
 wiedliwych, tak iż y jedna z nich nie ſkruſzy ſię. Miciéieſz
 ztąd poſadány umárli odpoczyćneſ. Ichova ſolus facit,
 Pl. 4. 9. ut ſecurè habitetis. Sam Pan czyni, że bezpiecznie mie-
 ſzkaćie.
- Evigila- 11. Vſtawá ſen/ miewa ſwoi kóniec. Żáden ták twára
 bunt. do nie ſpi/ żeby nie mógł być obudzony. Twárdym ſnem
 Gen. 2. 21 ſpał Adam; lecz gdy zſebra tego budował Pan Bog pier-
 22. wſſo Mátróna/ przebudzony ieſt. Twárdym ſnem ſpał
 Gē. 9. 14. Noe upoióny; Evigilavit á vino ſuo. Przebudził ſię od
 Gē. 28. 16. winá ſwego. Twárdym ſnem ſpał Jakub S. gdy wi-
 dział Porta niebieſko/ w niey wiaźdy/ y wyiaźdy Aniołow
 Pańſkich/ ále y ten Evigilavit é ſomno ſuo. Ocknął ſię
 ze ſnu ſwego. Sen/ który ſpiacych opuſzcza/ śmierć wy-
 raża. Podobnie bowiem wſzſcy ludzic/ ze ſnu śmierci
 Ioh. 11. 11 obudzeni będą. Ináczey/ byłaby śmierć zguba/ nie ży-
 ſkiem; gdyby ci/co zaſpiáli w Chryſtusie/ gineli. Tertul. s.
 nazywa śmierć/ de fraudatrice teriatricem, zdrayczyn-
 ney zachowawcą. Vt reddat intercipit, ut cuſtodiat per-
 dit, ut ampliet prius decoquit. Bo ná to/ áby wrociła
 bierze; áby znalazła gubi; áby rozmużyła tráci; y conclu-
 dnet omnia in ſtatum redeunt, cum abſceſſerint. Po u-
 ſtopieniu ſwym/ wſzyſtko ſię wraca do ſtany/ do kłoby
 ſwoiey. Co ſwiádeczem Dánielowym ſię utwirdza-
 Dan. 12. 2 Multi ex dormientibus in pulvere terra evig labunt, hi
 ad vitam æternam, illi ad opprobrium. & contemptum
 æternum; wiele z tych, którzy ſpiá w prochu ziemi, ocu-
 ſię, iedni do żywota wiecznego, drudzy nápkánbienie, y ná-
 Ad. 24. wzgárdę wieczną. Apóſtol zaś mówi: Spem habeo in
 350

Pogrzebowe.

Deo, fore resurrectionem, tum iustorum, tum iniustorum. Mam nadzieję w Bogu, że będzie zmartwychwstanie y sprawiedliwych, y niesprawiedliwych. Zamilczcież historie, które onych piastat Indyjskich/ którym consumens dat membra rogos. *Nicolas de Comitibus Dracon-*
tus. Pózeraiący stos grobowy członki wraca. *Facili stre-*
pitu. Tłumártych w Pánu to obaczycie: Od tak wielu wie-
 ków/ w loznicę podziemną położone ciała/ ockna się/ od
 najgłębszego grobu/ od najtwardszego snu. A to beztru-
 dności się stánie. Bo iáko śpiącego lekkim dotknięciem/
 nie wielkim okrzykiem/ ze snu budzą; Tak u-
 mártych śnádno obudzi Pan. Dowósem mówi August.
 S. Nemo tam facile suscitatur a lecto, quam Christus e
 sepulchro. Żaden tak śnádno nie budzi śpiącego ná tożu, iá-
 ko Christus obudzi z grobu umártych. Traba tylko Archán-
 ielsko poruszać grobow będzie. Rzecz: Surgite mortui,
 venite ad iudicium. Wstańcie umárli, podźcie ná sąd. A
 zaráz ockniemy się/ y z grobow wynidziemy; Bo który
 ciała zniszcze^o stworzył. té rozprośzone pozbiera. Tłú ziárn
 ku pszenicznym to widziemy: Obżywia te Bog wrzucone
 w ziemię/ y obumárte. Dá leko większy wagi sá u niego
 y beda ciała nasze. 2. Ockna się/ ale o godzinie nie wiá-
 domy. A iáko śpiący nie wie czasu/ kiedy go sen opuści;
 Ani się óro frásuje. Tak my czasu Erecytarzá nášego nie
 wiemy. Wpráwdzić Pámo mówi: że mamy być wzbu-
 dzeni w óstátni dzień; Ale kiedy ten dzień óstátni rozówie-
 nie/ nie wie nikt: O dniu onym, y o godzinie oney, nie wie
 nikt, ani Aniółowie, którzy sá w niebie. Ockna się rzeczwie-
 sy ludzkie. Bo iáko że sáu człowiek powstawa sposobni-
 cy; Tak że sáu śmierć/ powstanie/ ná duszy/ y ná ciele od-
 nowiony. Spráwiedlinu lónić się beda iáko Słónce. Bada
 próckie/ subtelne/ duchowne: Dusze bada się lónić swóto-
 bli-
 C 3

Nicolas de Comitibus Dracon-

Facili stre-
pitu.

Ioh. 12.
24.

2.
Ignorata
Hora.

Ioh. 12.
26.

2 Petr. 3.3
Matt. 24.
36.

3.
Agilius e.
vigilabunt.
Matth. 13

moście/ 43.

włości/ Sprawiedliwości/ Miłości doskonała. **A**
 Apoc. 2.1. to oboje weźmie człowiek pod pieczęć wieczności. Już
 4. się nam na odwrót noc y Sen śmierci nie wroci. Brawo
 Kości wszyſtkie/ niedoſkonałości/ iſy, koronom ſprawieſz
 dliwości, koronom niezwydłym nieśmiertelności uſtopia.
 O nadszicie/ nadszicie! o zylku nieoſzacowany! Ucieh
 że to wſzyſtek żal z ſerc naſzych znosi że o odpoczętku/ y
 o przebudzeniu umarłych wiemy. Bo czemu maſz opłaki
 wac ſpiacego/ o którym wierzyſz/ że nie zginął. Czemu
 tak za odeſciem iego nie cierpliwcy/ o którym wierzyſz/ że
 ſie powroci. *Nie ma być plakany, który przed nami poſi dł,*
 Tert. lib. za którym my koleis poſtopimy. Żalich bied uſtł/ y do
 de Pat. c. Bogą. Który to był dał/ iure repe ed. ty prawe/ że mu to
 9: było wolno wziąć znowu/ odwrócić ſwemy uczyniła dufia.
 Poſtło ciało po wieniec uwielbienia na zſłoneczniſy. Wſzy
 ſtek żal niechaj to znosi/ żalot i ſtu dſiſciſy. W prawe
 dziec człowieka z woy/ na i mariego patrzyć/ nie może być
 kāmieniem. Poruſzyć go muſi do płaczu/ ten Rozwody/
 Job. 1. 20 Który czyni żalotna śmierć. A Jeb S. nie żalotawſy na
 inſe przygody/ ſkorauſzſia o śmierci dſiſciſy ſwoich/ roze
 darł odzienie ſwoie/ y padł na ziemię/ iako żen. dlony. Ta
 ſobie to wiſzimy. Jekim żalem ne karmić nas ta parć
 Małżeſtich trumen/ w których tu uł Jān/ Wielmożo
 nego ſirlewoſkiego Domu/ do grobu dſiſ kładziemy.
 Tey przezacney ſamicy krew/ z najprzeſniſzymi do
 mami w tem Kroieſt wiez powini ować ona/ Ktoey Przo
 dowie/ od Roku p. 1300. wyſokie Senatoſkie/ y Ma
 dworne, u Krolow Pāne w naſych urzędach/ lumina cum
 dexterritate na rękach ſwoich noſili/ dſiſ z prochem gro
 bowym niepozornym nieſamy. O Ktoż na to ſuchymi/
 oczyma patrzyć może!

Pogrzebowe.

Oświecony żałal się płacem Lewart Sirleiwoski. Już
mu teraz ozdoba tego/ z przeznacnych zmarłych naszych/
nie wyrasta. Porzeczniwá/ ách z żalem serdecznym hu-
czoci Spohavit me gloria mea, & abstulit coronam de Iob. 19.9.
capite meo. Zewłokt ze mnie chwale moie, y zdiat korone
z głony moiey Wyście mu ná tym bláwáćie korony do gło-
wy Málárskim kunsćem przypieli/ á on czuiac kláskę swo-
já w gorzkim łámenćie mowi: Coronam abstulit de ca-
pite meo. W Jáśnie Wielmożnym Sirleiwoskim Domie/
Co głowá/ to Senator; Co głowá/ to nobilis genere, no-
bilior sanctitate, Corona. Wrodzeniem Sláchéć; sláche-
tnieyszy życiem swiatobliwym/ sławo/ ozdoba wielka.
Miał ten Dom Mikoláia Sirleia/ Woiewode Sendomir-
skiego; porcy Mástellána Brátowskiego/ Hetmána prze-
ciw Moskwi; y do Prus ścziśliwego Piotra Sirleia/
Woiewode Ruskiego; Mástellána Brátowskiego/ y Het-
mána Koronnego; Janá Sieleia/ Mástellána Koronnego/
Woiewode Brátowskiego. Mikoláia/ Woiewode Brá-
towskiego; Andrzeia/ Mástellána Rádomskiego; Janá/
Podskarbiego Koronnego; porcy Mástellána Woynickie-
go; Piotra Woiewode Lubelskiego; Henryka Arcypisku-
pá Gnieźnieńskiego; Mikoláia/ Woiewode Sendomir-
skiego; Henryka Biskupa Poznańskiego; z inszymi Domu-
tego Jch Mściámi/ Mściów wielkich/ młóśników Wy-
czyzny/ czułych/ y znacznie tej koronie zasłużonych.

Nie trudno było tym Mścióm sławonym wspanála-
Grándeca przysług/ potrzebna Wyczyzna delectowáć.
Ono Samilía Jch Mściów Pánów/ z Dobrowice/ Sirle-
iów/ wnośi Tryb/ Brolestawu temu/ zátaczámá obozów.
Przednia Hetmánska sztuka. Pytáno Zámmbálá/ Hetmá-
ná u Bártłámieczyków zázwołanego/ kógoby rozumiał byé
Wodzem.

Wodzem nayprzedniejszyym: Po Alexandrze wielkim;
 misnowal Pyrrhusa/ Epirotekiego Krola: przyda x p
 ratia/ że on sposobu zataczania obozow nauczył. Jesli tak/
 że to przednia wojenna sztuka; tedy przednia musi być w
 ty przyługa/ gdy przez jednego z Domu Ich Mściow/
 zmlutney Czeskiej/ tey Koronie jest przymieszona. Małali
 to/ gdy załłłarszałkowstwa w domu ty bedo tego/ Ono
 dworga Xięstw z Korona zawarto widzimy: Czy mo-
 glo to być bez prace/ bez czułości/ bez wielkiej szczerwości
 Marszałka tego? Mito wspominać przyługi Domu tego
 go Kościolowi Chrystusowemu/ a pomnożem u d n aly
 Bożej oświadczone. Ono wielki Wojewoda Brakow-
 ski/ pala gorliwośćia ku Domowi Bożemu, przed Prosz-
 ni/ y przed wszystkimi tey Wyższymi Stánami; Lid Ele-
 cney/ Koronáciey Henrka Krola Polskiego/ zaciągania sie
 iako mur/ Cudzoziemcom/ ktorzy wolności Polskiej nie-
 chetni byli y pokazuje znamienito Slachetwa Polskiego
 wolność/ ktora sobie Pány obiera/ y z Bożej łaski podda-
 ne/ ná Tronie przeświecnyim sadza. Nie wspominam w
 budowaniu Kościolow/ w zatrzymaniu Szkol/ w wy-
 chowaniu Młodzi/ nabożney Domu tego ochoty. So ci/
 co znali Książę Radoskiego miłośnika chwaly Bo-
 żej świętego; znali y tego nakładem ludzi wielki h ku stu-
 szej Pánstwey wychowanych. So święte y przy tey Trum-
 nie przyługi. Nie zaniebdał y Niebościzę s. p. ku Wy-
 czynie/ w tym septentrionie nayslawniejszy miłości. Po-
 lubo to dzisiaj/ tym/ ktorzy Religio od Pána dissentiunt.
 nie dawaia Cegiełki złotey/ iako był u Persow zwożay/
 dawać Senatorom/ choć Bene consultando, a Rege
 dissidebant; był jednak przecie w Wielmożnym Pánu
 Janie Sirleiu/ Animus ad gerenda insignia Reipub. ido-
 neus;

Pogrzebowe.

Heu. Były molenne intencje/ przykładem Wielmożnego
 Rodzonego Jegó Mści/P. Andrzeja/ z Dobrowce/ Sirley;
 Castellana Beiskie^o/ odważnych/ w wygranych bitwach
 gnących/ ściliwie przez lat kilką dziebiat continué
 Kieczyp. oddanych przysług/ wzbudzone. Był tu sta-
 wnego Weiewody Krakowskiego/ Dziada Jegó Mści/
 zelus, do pomnażania cści Bożey chutliwy. Bo czy si-
 nie zastawiał idonie/ o wolne Boga wzywaniem. Czy
 przysięgał Bożych dochodząc/ trudom/ kosztom/ fol-
 gowat. Czy przecierpiał murew/ Domowi Bożemu/
 przysięgał/ nie zastawiał. Mowcie tuż/ wamienie/
 Bo w nie fundemury śalozyl. Bo w nie śalany wy-
 mowle. Jegó Mści Pan Jan Sirley; Jako yore Bo-
 mieckiego B. arola śalany/ tudzież śa dozywiał. A nas
 śalozyl. przordozyl. Jey Mści Páni Dophia/ ná Sie-
 micy/ Śalozyl. Była tu vera Generosus; śpánialosé
 prywatna. Generosus. powieśca Philosoph/ est bene Seneca^o.
 ad vilitatem a naturá compositus: Umysł śpánialy/ ślós pist. 44.
 śalozyl. do enoty z przyrodzenia sposódnony. Na wy. ad Lucill.
 solim drzewie enoty gniazdo śbie śeśe/ iako on piat. E-
 gypski J. a rzeźony/ ná Pálmiách/ Generosus. ślós he-
 eny/ śnamenty. Taki był Jegó Mści Pan Jan Sirley.
 Była tu tu ślózom Rożym przychylność. Namilśo
 vial conversana z Poślami Póná y Krolá D. iebieskiego/
 Krolá iusa w Przebytku Pálskim. Była tu tu Rościo-
 zony Ś. mlosé/ Jemu ná usluge obracał w śyśko/ co
 mu ślózom w ci. zych Kráách c. wosanie/ w Tuemcech/
 we Ś. ancy/ w Angliey/ w Uderlandzie/ y w inśyech
 Taropach/ przyn osło.

Była tu spraw Bożych umietyłość: Dowcip swoy
 Głoboy/ Kory u mądrego jest iako Tabula pist. ná to był
 D obroś

obrości/ alby był ozdobny tajemnie Bożych wyrozumie-
waniem. Sprawiedliwość, wierność, czystość, pobo-
żność, tu były. Lecz to w przyszłość na Bałce i śmierci pą-
dło. O jest czego żalować! Czy nie żalować, że w tym
Mążemstwo nie dano/ ni tey/ ni owej stronie na Ewangelio.
Ryby niektóre wspomina Athen. us. Alfestamie zowie/
łowia się zawość para; Jedno bez drugiego nie bywa. Czy
nie widzicie tej pary na tym Kazań. Rybami/ są lu-
dzie wyrażeni; w wodzie żywota płyną; śmierć na nie sieć
zárzuca; śmierć te Ryby wyciąga/ wyciąga je/ widzieć
para. Młodość przyjemni za żywota swego/ y w śmierci
ci nie są rozłączeni O gorzka żalobo!

2 Reg. 1.

O żalobo serdeczna! Bo nam y druga Trumia/ po-
rywa od oczu ozdoba zaonogo Świeciowskiego Domu/
Matroni/ o której mówić służy. Illa Viri Coniunx
consiliumq; fuit.

Ona swemu Mężowi/ Mążonko Renata;

Jemuż ona rozgodna poradnica była.

Porwała nam świat Domu Jch Mężów Pánor
Sieniickich/ którzy z Hrabiów Bononickich idąc/ z Prze-
dmi Domy zpowinnowaceni będąc/ W oien odzwać
Ruskie; Kąstellanie Chelmskie; Kucze Podkomorskie
Koronne; Łaski Mąrkátkowskie/ Jacy Poselskie/ nie raz
(Mikołaj Sienicki/ Podkomorzy Chelmski ródow pie-
násćie/) z wielką ozdobą Wyjeżdżać/ wżawładowania
swym miewali. Tego Domu Jch Mac Páni Świeciowa
była. Ciewiaśta roztropna/ w Procy męisce miała wi-
rą serdeczną/ cnoty rozliczne; y stateczne się Żakom Bożem
gotzymanie aż do śmierci; Religione nitens; Marimo-
nio sine lite beata; ubiq; clara. Rel. pio święta, Mąż-
seństwo w zgodnym szczęściu; w życiu/ y w śmierci
Racna.

O. Zae

Nagrobek
iego w Ko-
ściele Bo-
nieckim
wsiadczy.

Kazanie

wiekle. Nigdyby do takiego szczęścia nie przyszedł w cie-
 żyłac. Zamaści się śmierć/ aż on niedzięk obficie. w o-
 poczynę/ w bogactwo uwielbienia y wieczności. Czego
 już doznawa y to Państwo Łasie/ w odpoczynku gło-
 bin/ przebudzenia chwalebego czekać. Otrzymał
 już wszystkie działy sprawiedliwych w Ciebie; Z kupa
 Powinnych/ Przyjaciół/ z Rodzicami dobrymi/ y Bogu
 miłymi/ z ślicznymi Anioły/ z zastępem Nieśmiertelnych/ z ze-
 braniem Apostołów/ y z wojskiem Wyznawców już się
 przywitał. Wziął już on groś zapłaty miłosierdzia/ y
 ozdoba niezładley Korony; zasiadł miejsce swe między
 działkami Bożemi; y on pełen nabożeństwa Jezus swoy/
 otworzyli/ ná słodkich Anielskich pieśni śpiewane: Gdzie
 nas już po trudach swych/ po dobrym ná ziemi boni wie-
 dy/ iáko miłych Towarzysów swoich/ ubłogosławione
 dusze ich oczekiwá. Tym płacz nasz y żalobę tulimy/
 á mówimy zgodniej Ciebie odpoczywáć w
 pokoju/ y Królowi z Chrystusem Jezus
 sem/ ná wieki wieków/ A.

Inscriptio Vexilli.

D. O. M. S.

Quisquis ades, subsiste.

RARVM HVIVS MVNDI TRAGEDIAE, SED
 DVCTIVOSVM, HOC IN TVMVLO HABES LE-
 CTOR SPECTACVLVM: BINACHARITATIS PI-
 GNORA HOC SEPVLCHRVM CONDIT; MVTV-
 O AMORIS NEXV IN VITA IVNCTA; SED ET
 EODEM TEMPORIS MOMENTO, MVTVISQ;
 AD DE-

AD DEVM SVSPIRIIS, IN MORTE COMPLANA-
TA: MARITVS ET VXOR, AD SONITVM TVBÆ
ARCHANGELICÆ HIC ASSERVANTVR. QVOS
CVM DEVS IN VITA CONIVNXIT, NEC IN
MORTE DISIVNGERE VOLVIT.

ILLVSTRIS ET MAGNIFICVS DOMINVS, IO-
HANNES, A DAMBROWICA, FIRLEI, TENV-
TARIVS SMIDINENSIS: QVI, CVM TOTAM VI-
TAM SVAM IN HAS DISTRIBVIT SECTIONES:
VT SERVIRET DEO, SERVIRET PATRIÆ, SER-
VIRET SIBI, ET SVÆ FAMILIÆ; TRINAM CA-
PITIS VO IMPONIMERVIT CORONAM. A DEO,
GRATVITAM SEMPITERNAM REMVNERA-
TRICEM PIETATIS; A PATRIA, GLORIFICAM
COMITEM LABORVM; EIVS GRATIA PERPES-
SORVM; A SVIS, GRATIFICAM, PRO SERVATA
DOMVS, ET PROSAPIÆ SVÆ GLORIA.

NEC NON ILLVSTRIS ET MAGNIFICA SOPHIA,
A SIENICA, CONSORS EIVS; MATRIMONII SE-
CVNDI, FOEMINA SINGVLARIS IN DEVM OB-
SERVANTIÆ; DEBITÆ IN MARITVM OBSE-
QVENTIÆ; EXEMPLAR VIRTVTVM, QVÆ
CVM ANNIS XXIV. CVM MARITO CONCOR-
DITER VIXISSET, FATALI CORREPTA MORBO,
DIEM SVVM CLAUSIT. ÆTATIS XLV. DIE,
XX. MARTII ANNO D. 1645.

NON MVLTTO POST SVPERVIXIT MARITVS,
ILLVSTRIS ET M. D. IOHANNES, A DAMBRO-
WICA, FIRLEI T. S. QVI, V. POST AMISSAM
CONIVGEM CHARISSIMAM DIE, SVMMO
CVM LVCTV OMNIVM FATIS CONCESSIT.
ÆTAT: LX. DIE XXIV. MARTII: A. M. LC. XLV.

Inici-

Inscriptio argenteæ laminæ, loculo
superimpositæ.

D. T. O. M. S.

Adsta Viator quo properas, nostri monumenta doloris
conspice.

Effigiem poscis? pulvis est: characterem virtutis
aspice.

Mihi Magistra vitæ Pietas, Religio Dux, virtus Comes.
Deo vixi, Mundum neglexi.

Pacem amavi, Honores sprevi.

Quo tranquillior, eo beatiorem vitam duxi.

Procul a Curis, procul a negotiis vixi.

Quorum omnium hos fructus percepi;

Conscientiam servavi, Invidiam vitavi,

Molestiam effugi, Gratiam merui.

Nunc vocatus a Deo, sedes ad æthereas properans,
Corpus humo mando, animam Deo commendo.

Inscriptio argenteæ laminæ loculo,

SOPHIÆ, A SIENICA, FIRLEIÆ,
superimpositæ.

Tę Zwierciadło zamiętnione cnót / y pobożności.
Wiary / y Chrześcijańskich godnych powinności.

Tę Nizką leży sierot / pościelą ubogich

Ratunek / y ochłodą / utrąpionych mnogich.

Acora od oczu nulych swoich jest odistą.

Ciałem; a Duchem w chory Anielskie przysistą.

Sophia / ná Sienicy / Firleiová bytá.

Łę Śmierć nieuchroniona / w tę trumnę złożyłá.

Roty

Roku Tyślaca Szczęśet/ Czerdziesiątego Piątego
A dnia zászis Miesiaca/ Marca dwudziestego.

Authoris, super obitum Sophiae,
a bienica, Firleiz.

TEn ktory niedostapnym Ulebiosom pámne/
Rozmonosnym Sioncá obrotem Kierwie/
Bogi ktory ziem: a rzodzi/ wiatry/ mórzem władał/
Nieprzekoczony życia Kres ludzicom zakłada/
Tak; że tego/ co wyrzekł/ w swym dekreće Bożem/
O granicy dni naszych/ przekoczyć nie możemy.
I takó burzliwemu morzu groble zrobił
Z piasku metnego; tak też mogily sposobił
Niešťáncóm smiertelnego wiktur; by tak bráto.
Przyrod e ie Kres/ iak przez rod początek miało.
Oto dziś smutny w oczach iest wizerunek tego:
Wizerunek godny Kycia/ z mártynu grubego.
Oto przez śmierć ozwoła/ środze potracony
W grob strážny/ wiek/ y życie pobożney Mátrony.
Mátrony/ ktora choć z cnot swych/ y urodzenia/
Kwula w ozdobyńm Domu/ nie usiła skonczenia.
Lecz póki ná iey truma czarna pátrze okiem.
Pokrwiozi iak pralkini/ w grob spieśy siá Krokiem;
Ocalosi iey Plenoty/ nie te/ co Koroná
Trzymaw reku wskazyiac iak zacnie zrodzoná.
Ulich to herby z bláwami mowia/ iak: y Cýziez
Zophiey ná Siénicy/ krewné Gámilie.
Ja wole mówić/ że tá Páni swiatobliwa/
Sprzedostornymi Duchy/ w niebie odpoczywa.
Ale porienaz w niebie z swiatymi dsiedzić/
Siadlá; w ktorym zástapie/ y w ktorey sławie?
Bo gby

Bogby wiódłá smiertelny wíeł / ták se wóbbestíny /
 Kownym pedzílá blegiem / z stany wysółkoma
 Dáilnosć / y cnot niebieskich kóley / że kto się bierze /
 Kownác iá megl z meżnego serca Dólastery.
 Kto zás pobożny / megl znác / że mediełs cnoty /
 Wrey duszy postładaty byty cne przy mocy.
 Swiećlák cnot Mistrzynio / Koro Wiára zowíto.
 Wierzyłá / co Bog wyrzekł meomylno nowe.
 Gdy iá drzeł pobożnych / kray / y utrapienie
 Ciepyłá w smutnym kálu pód śláká sumienie.
 Zdrowie tyłá pólá wíeł / wóll Bogu sózyc.
 A błędnym z wóllá mór dze iá była słusze.
 Róstrópne cny tráwac / mółá mógne a wóllá /
 Wóllá abośenstá wíeł / wóllá Bógu sózyc.
 Dówólá lepar ták smózem wóllá / wóllá Bógu
 Wóllá wóllá / pólá mógne mógne wóllá Bógu sózyc.
 O kól stáć drógi / wóllá wóllá / (brány?
 Bólar cnot wóllá / pólá smiertelny wóllá wóllá
 O kólá pólá wóllá / ták cne sózyc mógne
 Pólá cne wóllá / wóllá wóllá wóllá wóllá
 Wóllá mógne wóllá / wóllá wóllá wóllá wóllá
 Wóllá cnot pólá / wóllá wóllá / co pólá
 Ale wóllá wóllá / wóllá wóllá wóllá wóllá
 Co ták ná śláká wóllá wóllá wóllá wóllá
 Wóllá wóllá / wóllá wóllá wóllá wóllá
 Wóllá wóllá wóllá / mógne pólá wóllá wóllá

